

Fotbollen förenar

– *Ensamkommande flyktingbarn integreras på Sjövallen*

ALAFORS. Fotbollen förenar och bygger broar.

För de ensamkommande flyktingbarnen på Spinneriets ungdomsboende i Alafors har fotbollen blivit en väg in i samhället.

På Sjövallen träffas ungdomar med helt olika bakgrund och förutom seriös fotbollsträning utvecklas språk och insikter om den svenska kulturen.

TEXT & BILD
PER-ANDERS KLÖVERSJÖ
perra@alekuriren.se

Det blåser snålt över konstgräset på Sjövallen, Svenska Stenhus Arena, under onsdagskvällen. Ändå sprudlar det av energi på planen, någon trotsar vädrets makter och spelar fortfarande i shorts. Det är den tionde träningen som A-lagsspelarna Anders Andersson, Jonathan Lindström och

Shkar Nawzad håller i, men det är inte Ahlafors IF som tränar. Ungdomarna kommer främst från Spinneriets ungdomsboende i Alafors fabriker och flera av dem är nyanlända ensamkommande flyktingbarn. Några är nyvunna kompisar och kommer från Ales andra orter. Gemensamt har de kärleken till fotboll och viljan att träna seriöst, fast på sina villkor.

– Vår ambition har varit att hitta bra aktiviteter och naturliga sätt att slussa in de ensamkommande flyktingbarnen i samhället. Tillsammans med Pelarteatern försöker vi skapa en attraktiv mötesplats som vänder sig till alla ungdomar. Tidigt förstod vi dock att killarna på ungdomsboendet gärna ville spela fotboll. Ihop med Ahlafors IF har vi därför bedrivit en seriös träning på Sjövallen med fantastiska ledare, berättar projektledaren, Anna Rådvik.

Killarna är bland annat från Syrien, Eritrea och Af-

ghanistan. De har flytt för sina liv, men skratten avlöser varandra när de klickar boll under AIF-spelarnas ledning.

– Det här är bästa stunden på veckan. Jag önskar vi fick träna oftare, säger Mohamed Nweder, 16 år från Syrien. Tillsammans med sin syster tog han sig för fyra månader till sin farbror i Sverige.

Träningen går snabbt

90 minuters fotbollsträning går snabbt, både för ungdomarna och ledarna. Att det här handlar om mer än att sparka boll förstår Anders Andersson.

– De gillar verkligen fotboll, men det här motiverar dem också att lyssna och lära sig språket. De vill ju gärna veta vad vi säger. Sedan fostrar vi dem också. Första gångerna hade de svårt för att stå i kö och vänta på sin tur. Disciplin och fokus är två viktiga saker i fotboll, men också i livet. På den

Fotboll som integration. Ensamkommande flyktingbarn får träna på Sjövallen under ledning av tre A-lagsspelare.

Anders Andersson, Jonathan Lindström och Shkar Nawzad i Ahlafors IF leder fotbollsträningen för de ensamkommande flyktingbarnen.

punkten har de gjort enorma framsteg, säger han.

Ledarna ställer upp helt ideellt och känner ändå att de får bra betalt.

– Det ger väldigt mycket tillbaka i form av uppskattning och idel glada miner. Faktum är att många av killarna har gjort stora fram-

steg. När vi dessutom vet vad flera av dem har varit med om blir man väldigt ödmjuk, säger Jonathan Lindström och Shkar Nawzad fyller i:

– De är väldigt seriösa och vill att träningen ska vara på riktigt. Vi kör så likt våra egna pass man kan komma.

Mohamed Nweders flydde kriget i Syrien och är enormt tacksam över stödet han fått i Sverige.

Mohamed Nweder flydde granatregnet i Syrien:

”Det här är 100% bättre”

NÖDINGE. Han levde ett bra liv i Syrien och hade precis som andra 16-åringar stora planer för framtiden.

När den arabiska våren och drömmen om frihet nådde landet började kriget och Mohamed Nweders familj splittrades.

Tillsammans med sin syster tvingades han lämna allt och fly till sin farbror i Sverige.

Mohamed Nweders berättelse om sin flykt till Sverige vittnar om brutalitet som vi

inte ens kan förstå när vi ser nyheternas liverapportering från kriget i Syrien. Mohamed är från en välbärgad familj där båda föräldrarna jobbar inom vården, men de är så kallade sunnimuslimer. De levde under ständigt hot och tvingades fly till Egypten.

– Vi bodde där i fyra månader, men trivdes inte. Istället försökte vi rota oss i Turkiet, men det är ett rasistiskt samhälle och mina föräldrar ville tillbaka och hjälpa till i Syrien. Eftersom det fanns ett klart hot om att kidnappa mig och min syster i utbyte mot pengar ville mamma

och pappa att vi skulle söka skydd i Sverige hos min farbror, berättar Mohamed som är rörd under hela samtalet.

De tar hjälp av en ”arrangör” som löser flykten, men inte utan besvär. De får inte flyga tillsammans och Mohamed vägrar låta sin syster bli kvar, utan hon får ta första biljetten. Den andra kom aldrig.

– När min syster var i Sverige anadades jag ut. Jag visste att jag skulle kunna ta mig dit själv på ett eller annat sätt, säger Mohamed.

Det blev ett annat sätt... Lastbil, båt och tåg. Fyra och en halv månad efter flyk-

ten från Turkiet var Mohamed i Sverige.

– Jag hade inget pass, vilket gjorde det svårt och dyrt. Totalt betalade mina föräldrar 150 000 kronor för att vi skulle kunna ta oss hit, säger Mohamed.

Nu försöker han lära sig språket och hoppas börja gymnasiet nästa höst. Målet är att bli läkare och kunna åka tillbaka till Syrien.

– Helst vill jag att mamma och pappa ska ta sig därifrån. Här är det 100% bättre och ingen risk att bli skjuten utanför dörren.

**PER-ANDERS
KLÖVERSJÖ**